

Водни тѣ части на тѣло то сѫ мозакъ а, влага та, кръвъ та, плюмка та, сополь а, жльчка та, лойа, потъ а, сълзитѣ и прочее.

Мозакъ а се нахожда въ кости тѣ и въ главата, кръвъта въ жили тѣ, плюнка та въ уста та, сълзи тѣ въ очи тѣ, жльчка та въ единъ михуръ, а потъ а се отдѣлѣ отъ кръвъта и излиза чрезъ пори тѣ (дупчици) на тѣло то. Сички тѣ человѣцы иматъ тѣло, като мое то, и съко человѣческо тѣло има такива части какви то и мое то, но не матъ сѫщо то лице сички тѣ человѣцы. Кожа та на тѣлото ми е бѣла и червена, а на други человѣцы є черно-жълта, и на други мѣдночервена, а други пакъ черна, и затова се звѣтъ черни.

И по возрастъ а на тѣло то человѣцы тѣ не сѫ сички тѣ равни. Но единъ сѫ съвесма голѣмы тѣла или едри се именуватъ гиганти или исполини, пакъ други яко много съ малки тѣла, или дребни и се звѣтъ наны или малорасли, и пакъ иѣкой си сѫ дебели и тлѣсти, а иѣкой си тѣнки и сухи.

2. ЗА ЖИВОТЬ А ЧЕЛОВѢЧЕСКИ.

Азъ живѣй, сирѣчъ дѣйствуамъ, чувствовамъ, и мислѣмъ. Части тѣ на тѣло то ми сѫ въ всегдашио движение, почти безъ да го осѣщамъ. Дыхало то поглъща и издыша вѣтаръ, сирѣчъ зъ воздыхамъ или издыхамъ. Кръвъ та, обикналя сичко то ми тѣло чрезъ жили тѣ, и за това сички тѣ негови части сѫ топли. Но иѣкой си място на тѣло то ми това движение е чувство то, и се именува жилобіене (пулсъ) кое то съща иѣкой си най выше на рѫцѣ тѣ.

Сърдце то има сосуда или вмѣстлища кои то сѫ отварятъ и затварятъ непрестанно посматъ и распрашать кръвъ та. Кога то отварянье то и затварянье то на сър-